

58.

*f*MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL HENRYKA WIENIAWSKIEGO W SZCZAWNIE-ZDROJU

Dyrektor artystyczny Festiwalu
Maciej KIERES

Dyrektor Teatru Zdrojowego
Mirosław KOWALIK

Dyrektor Ośrodka Kultury i Sztuki we Wrocławiu
Igor WÓJCIK

Patronat honorowy nad festiwalem objęli:

Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Senator Rzeczypospolitej Polskiej
Marszałek Województwa Dolnośląskiego
Członek Zarządu Województwa Dolnośląskiego
Wicemarszałek Województwa Dolnośląskiego
Burmistrz Szczawna-Zdroju

Wanda ZWINOGRODZKA
Aleksander SZWED
Cezary PRZYBYLSKI
Krzysztof MAJ
Grzegorz MACKO
Marek FEDORUK

Szczawno-Zdrój, 15–18 czerwca, 15 sierpnia 2023

ORGANIZATORZY

Uzdrowska Gmina Miejska
Szczawno-Zdrój

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

**DOLNY
ŚLĄSK**
www.umwd.pl

**DOLNY
ŚLĄSK**

PATRONAT HONOROWY MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO Cezarego Przybylskiego

Dofinansowano z budżetu
Samorządu Województwa Dolnośląskiego

Krzysztof Maj
Członek Zarządu
Województwa Dolnośląskiego

Grzegorz Macko
Wicemarszałek Województwa
Dolnośląskiego

MECENAT

fundacja arp

PROJEKT DOFINANSOWANY
ZE ŚRODKÓW FUNDACJI ARP

WAŁBRZYSKA SPECJALNA
STREFA EKONOMICZNA

UZDROWISKO
Szczawno - Jedlina S.A.

PARTNERZY

PATRONI MEDIALNI

15.06. 2023
CZWARTEK GODZ. 18.30

**DEPTAK SPACEROWY
PRZY TEATRZE ZDROJOWYM**

Złożenie kwiatów pod tablicą pamiątkową
Henryka Wieniawskiego

15.06. 2023 CZWARTEK GODZ. 19.00

TEATR ZDROJOWY

KONCERT INAUGURACYJNY

HINA MAEDA /Japonia/ skrzypce
WILSON HERMANTO /USA/ dyrygent

ORKIESTRA SYMFONICZNA
PÓŁNOCNOCZESKIEJ FILHARMONII TEPLICKIEJ

MAREK DYŻEWSKI słowo

Koncert w ramach oficjalnej trasy Laureatów 16. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego, organizowanego przez Towarzystwo Wieniawskiego we współpracy z Narodowym Instytutem Muzyki i Tańca ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

PROGRAM

Ludwig van Beethoven (1770–1827) Uwertura *Poświęcenie domu* op. 124
Henryk Wieniawski (1835–1880) II Koncert skrzypcowy d-moll op. 22
Allegro moderato, Romance / Andante ma non troppo / Allegro
con fuoco - Allegro moderato (à la Zingara)

Antonín Dvořák (1841–1904) VII Symfonia d-moll op. 70
Allegro maestoso / Poco adagio / Scherzo:
Vivace - Poco meno mosso / Finale: Allegro

Hina Maeda

Ukończyła College of Music High School w Tokio i kontynuuje swoją edukację na Tokyo College of Music. Wśród otrzymanych przez nią nagród można wymienić I nagrodę 16. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego, I miejsce i nagrodę publiczności w Tokyo Music Competition (2020), II miejsce i nagrodę publiczności w Music Competition of Japan (2019) oraz I miejsce, Virtuoso Prize i Sponsorship Prize w Kloster Schöntal Violin Competition w swojej grupie wiekowej (2015). Została również wybrana artystką CHANEL Pygmalion Days 2020.

Jako solistka występowała m.in. z Kansai Philharmonic Orchestra i Osaka Philharmonic Orchestra. W ramach trasy koncertowej Laureatów 16. Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego koordynowanej przez agencję muzyczną SONORA zagra ponad 60 koncertów na całym świecie. Trasę rozpoczęła seria występów z orkiestrami w Polsce: Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia Amadeus a także Orkiestrami Filharmonii Krakowskiej, Filharmonii Poznańskiej, NFM Filharmonii Wrocławskiej, Filharmonii w Szczecinie, Filharmonii Zielonogórskiej oraz Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy. W 2023 roku Hina Maeda kontynuuje występy jako solistka z takimi orkiestrami jak: Orchestre Colonne w Salle Gaveau w Paryżu, Evergreen Symphony Orchestra w National Concert Hall w Taipei, Philharmonie Korea w Seoul Art Center, Orchestre de Opéra National de Lorraine, Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz Orchestra, RTV Slovenija Symphony Orchestra, North Czech Philharmonic Orchestra Teplice, Liepāja Symphony Orchestra czy Pärnu City Orchestra. Zagra z orkiestrami narodowymi z takich krajów jak Litwa, Bułgaria, Chorwacja, Czarnogóra, Egipt, Kolumbia, Brazylia i Panama. Zaprezentuje recitale m.in. w Akademii Franciszka Liszta w Budapeszcie, Muziekgebouw Eindhoven, na Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethovena w Warszawie, Międzynarodowym Festiwalu Chopinowskim w Dusznikach-Zdroju czy Muzycznym Festiwalu w Łańcucie oraz w ramach tournée po Włoszech, krajach bałkańskich i bałtyckich, Ameryce Południowej i Azji. Gra na skrzypcach Stradivarius 1715 „Joachim” wypożyczonych przez Nippon Music Foundation.

Wilson Hermanto

Urodzony w Indonezji, posiadający chińskie pochodzenie, obecnie mieszkający w Szwajcarii Wilson Hermanto rozpoczął naukę gry na fortepianie, a następnie na skrzypcach. Ukończył Peabody Conservatory of Music na skrzypcach i uzyskał dyplom dyrygenta w Manhattan School of Music w Nowym Jorku pod kierunkiem zmarłego szwedzkiego Maestro S. Ehrlinga. Sir C. Davis został jego bliskim mentorem, który osobiście interesował się kształtowaniem umiejętności dyrygenckich Hermanto. Hermanto był również jednym z ostatnich uczniów słynnej klasy dyrygenckiej Maestro C.M. Giulini w Scuola Musica di Fiesole we Włoszech, dyrygentem w prestiżowym Tanglewood Music Center i dyrygentem w Lucerne Festival Academy pracującym pod kierunkiem P. Bouleza.

Na początku swojej kariery dyrygenckiej Wilson Hermanto założył i prowadził Prometheus Chamber Orchestra w Nowym Jorku (1996-2002). Hermanto w latach 1999-2002 był dyrektorem muzycznym orkiestry Young Musicians Foundation (YMF) Debut Orchestra w Los Angeles, której wcześniej przewodziły takie osobistości, jak

A. Prévin, M.T. Thomas i Myun-Whun Chung. Następnie w latach 2002-2004 Hermanto był asystentem dyrygenta F. Welsera-Mösta prowadzącego Cleveland Orchestra. Dyrygował Cleveland Orchestra na festiwalu muzycznym Blossom (2003). W dziedzinie opery debiut Wilsona Hermanto jako dyrygenta odbył się w produkcji Humperdincka *Hänsel und Gretel* w Los Angeles (2000).

Chwalony za głęboką muzykalność, naturalny autorytet, żywiołową energię i elegancję jako dyrygent, Wilson Hermanto zbudował bogatą międzynarodową karierę. Od grudnia 2017 roku Hermanto jest głównym gościnnym dyrygentem kameralnej orkiestry Cameristi della Scala.

W sezonie 2017-18 z Cameristi della Scala Wilson Hermanto został zaproszony do występu w Meisterinterpreten Series w Tonhalle Zürich, a także na Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym w Izmirze w Turcji oraz na kolejne koncerty we Włoszech (Sirmione) i w Szwajcarii (festiwal muzyczny Variations Musicales de Tannay). W tym sezonie Hermanto miał zaszczyt dyrygować koncertem rocznicowym L. Bernsteina w Teatro alla Scala di Milano. Jego rewelacyjny debiut w Orkiestrze Filharmonii Szczecińskiej dyrygując Schönberga *Pelleas i Melisande* zaowocował natychmiastowym ponownym zaproszeniem. Do Orchestre de Chambre de Genève Hermanto powrócił po raz trzeci jako gościnny dyrygent.

W sezonie 2018-19 artysta wraz z Cameristi della Scala wystąpili we Francji (Grenoble), Niemczech (Eckelshausener Musiktage) i drugi rok z rzędu w Teatro alla Scala. Jako gościnny dyrygent powrócił zarówno do Orkiestry Maryjskiej, jak i Orkiestry Filharmonii Szczecińskiej, a także debiutował prowadząc Philharmonisches Orchester Heidelberg, Orquesta Sinfónica Nacional de Chile i Orchestra Sinfonica Metropolitana di Bari we Włoszech.

Na początku sezonu 2019-20 wystąpił z Cameristi della Scala na festiwalu George Enescu w Bukareszcie i drugi rok z rzędu na festiwalu muzycznym Variations Musicales de Tannay w Szwajcarii. W tym sezonie Wilson Hermanto dyryguje w Mediolanie *Pasją Św. Mateusza* J.S. Bacha, a także prowadzi koncerty zagraniczne z Cameristi della Scala we Francji (La Rochelle), Szwajcarii (Lozanna i Vevey) i Hongkongu. Inne ważne wydarzenia w bieżącym sezonie 2019-20 to debiuty Hermanto prowadzącego Orkiestrę Filharmonii Narodowej w Warszawie (inauguracja Festiwalu Warszawska Jesień) i Orkiestrę Accademia del Teatro alla Scala oraz zaproszenie do powrotu do dyrygowania Orchestre National de Metz (Lotaryngia) we Francji.

Na zaproszenie Valery'ego Gergiewa Wilson Hermanto zadebiutował, prowadząc pełną sceniczną produkcję *Don Giovanniego* W.A. Mozarta w słynnym Teatrze Maryjskim w Petersburgu, a także dyrygując Orkiestrą Maryjską podczas koncertów symfonicznych z muzyką Mozarta. Jako były protegowany P. Bouleza, Hermanto poprowadził obchody 90. rocznicy Maestro Bouleza w Genewie wraz z nową grupą muzyczną Ensemble Contrechamps.

Przez ostatnie kilka lat Wilson Hermanto regularnie występował we Francji, gdzie współpracował z Orchestre National de Lyon, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestre National du Capitole de Toulouse, Orchestre de Chambre de Paris, Orchestre National d'Île de France, Orchestre National de Metz (Lotaryngia), Orchestre Symphonique de l'opéra de Toulon, Orchestre Symphonique de Bretagne, Orchestre Symphonique de Nancy, a także występy podczas Festival de la Grange de Meslay.

Inne godne uwagi wydarzenia to występy z Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken dla telewizyjnego programu R. Straussa z okazji 150. rocznicy kompozytora; z Prague Symphony Orchestra w uznanych przez krytyków kompletnych wykonaniach M. Ravela *Daphnis et Chloé*. Wystąpił także z London Philharmonic Orchestra, BBC National Orchestra of Wales, Orchestra della Svizzera Italiana, Orchestre de Chambre de Lausanne, NDR Radio Philharmonie Hannover, The Ulster Orchestra (Belfast), English Chamber Orchestra, Orchestre de Chambre de Genève, Malaysiaian Philharmonic Orchestra, Orquesta Filarmónica de Bogotá, Orquesta Filarmonica de Jalisco (Guadalajara, Meksyk), Schleswig-Holstein Festival Orchestra z pianistą Lang Lang, a także dyrygował Moskiewską Orkiestrą Symfoniczną w Wielkiej Sali Konserwatorium Moskiewskiego wykonującą *Requiem* G. Verdiego.

Podczas obchodów 150. rocznicy urodzin i 100. rocznicy śmierci G. Mahlera w latach 2010 i 2011 Wilson Hermanto wraz ze światowej sławy muzykologiem zajmującym się twórczością Mahlera - H.L. de la Grange - oraz z legendarną mezzosopranistką Ch. Ludwig i Sinfoniettą de Lausanne, kuratorował *Journée Mahler Suisse Romande*, którego kulminacją były występy Hermanto prowadzącego wykonania I oraz IV symfonii oraz pieśni orkiestrowych. Jego zaangażowanie w edukację młodsze

pokolenia obejmowało współpracę z orkiestrami konserwatoriów muzycznych w Genewie, Lozannie (Szwajcaria), Norymberdze (Niemcy) i Cleveland Institute of Music, a także zaproszenie do prowadzenia zajęć mistrzowskich dla absolwentów w Royal College muzyki w Londynie i Hochschule für Musik Nürnberg.

Orkiestra Symfoniczna Północnoczeskiej Filharmonii Teplickiej

Pierwszy oficjalny dokument Rady Narodowej, która odpowiada za muzykę uzdrowską w Teplicach, pochodzi z lutego 1831 roku. Od początku 1838 roku trwały przygotowania do uruchomienia orkiestry uzdrowskiej. Kluczem był dokument dostarczony przez starostę powiatu litomeryckiego, który 14 kwietnia 1838 roku umożliwił orkiestrze uzyskanie pełnego statutu. Nie było już potrzeby zwalniania 36 członków orkiestry sezonowej, gdyż połowa jej muzyków stała się wkrótce pełnoprawnymi muzykami grającymi przez cały rok. W 1886 roku batutę orkiestry miejskiej objął K. Wosahlo, który jako pierwszy zorganizował regularne koncerty symfoniczne. W tym czasie teplickie uzdrowiska przeżywały swój rozkwit, organizując koncerty z najlepszymi osobistościami świata muzyki - dyrygenci: E. d'Albert, R. Strauss; pianiści: F. Busoni, C. Ansorge, E. Sauer, E. Dohnányi, F. Lamond; skrzypkowie: P. de Sarasate, E. Ysaye, B. Hubermann, F. Kreisler, A. Pečnikov, H. Marteau; wiolonczeliści: D. Popper, J. Klengel, H. Becker, A. Hekking, śpiewacy: L. Lehmannová, E. Schumann-Heinke i wielu innych. Występowali tu wszyscy znakomici czescy skrzypkowie od J. Slavica po J. Kubelika. Bardziej godną uwagi postacią, która zastąpiła J. Reicherta w 1922 roku był O.K. Wille, który podzielił orkiestrę na cztery kategorie w zależności od zapotrzebowania i odpowiednich opłat za wstęp - koncerty uzdrowskie, koncerty robotnicze z tekstem wprowadzającym, koncerty lu-

dowe i koncerty filharmoniczne (przy jednoczesnym zwiększeniu liczby członków do 90 muzyków). Latem orkiestra wykonywała około 150 koncertów uzdrowskich i 18 koncertów symfonicznych oraz kilka cykli muzyki symfonicznej w sezonie zimowym. Orkiestrę prowadził nie tylko sam Wille, ale także gościnni dyrygenci - S. Wagner, A. Zemlinsky czy F. von Weingartner i R. Strauss. W latach 1938-1945 B. Schestak był ostatnim naczelnym dyrygentem orkiestry w Cieplicach, jednak wraz z końcem II wojny światowej likwidacja miejskiego teatru niemieckiego oznaczała koniec prężnie rozwijającej się ery koncertowej Orkiestry.

Po 1945 roku do Cieplic zaczęły zjeżdżać się orkiestry z innych miejscowości. 11 stycznia 1948 roku rada miejska przedstawiła Sedmidubskiemu propozycję przywrócenia słynnej niegdyś orkiestry uzdrowskiej. Następny w kolejce był dwudziestosiedmioletni absolwent praskiego konserwatorium J. Hrnčíř, któremu przede wszystkim zależało na stabilizacji orkiestry. W ciągu pierwszego roku działalności Miejska Orkiestra Zdrojowa wykonała 180 koncertów. Orkiestra została przekazana pod opiekę Urzędu Wojewódzkiego w Usti nad Łabą, powiększając się do 60 muzyków. Po odejściu Bervída w 1956 roku stanowisko dyrektora artystycznego i głównego dyrygenta objął B. Berka, absolwent praskiego konserwatorium, wywodzący się z Filharmonii Morawskiej w Ołomuńcu, gdzie pracował u boku F. Stupki. Po M. Turnovskim był L. Pešek (od sezonu 1963 do końca sezonu 1969), a kolejne trzy sezony prowadził V. Válek - zarówno jeden z najlepszych w Republice Czeskiej, jak i wysoko ceniony na całym świecie.

W 1972 roku J. Soukup został mianowany dyrektorem i głównym dyrygentem. W tym czasie orkiestra wypracowała dobrą reputację i stałe kontakty z kilkoma czeskimi miastami. J. Soukup pracował nad rozwiązaniem potrzeb orkiestry i zwiększeniem rozmiarów korpusu, który od 1979 roku nosił nazwę Filharmonii Północnoczeskiej z Teplic. Władze województwa zaakceptowały jego plany i potrzeby i wkrótce w nowo wybudowanym Domu Kultury powstała sala koncertowa. W latach 1983 i 1985 Filharmonia wyruszyła w tournée koncertowe do Hiszpanii, a później do Włoch, Austrii i Niemiec, zawsze osiągając znakomite wyniki i otrzymując pozytywne odpowiedzi i kolejne zaproszenia.

W listopadzie 1989 roku sytuacja Filharmonii nie różniła się zbyt wiele od innych orkiestr. Doprowadziło to do zmian głównych dyrygentów. Stanowisko to powierzono J. Štvánowi, który wcześniej pełnił funkcję drugiego dyrygenta. Pragnienie wyższej jakości skłoniło nowe kierownictwo do zaoferowania stanowiska głównego dyrygenta T. Koutníkowi, który wcześniej miał kilkuletnie doświadczenie w kierownictwie artystycznym ostrawskiej Filharmonii Janáčka. Szybko okazało się, że był to krok pozytywny, o czym świadczy stopniowy wzrost frekwencji na sezonowych koncertach abonamentowych, a także jakość występów orkiestry. Latem 1997 roku T. Koutník zrezygnował ze stanowiska głównego dyrygenta Teplic, zostawiając jednak za sobą to, co przez zapalonych zwolenników orkiestry i publiczności uważane jest za niezapomniany okres.

W lipcu 1997 roku stanowisko głównego dyrygenta objął młody kanadyjski dyrygent C. Olivieri-Munroe. Nowa interpretacja muzyki, doceniana i dostępna dla szerokiego grona słuchaczy, spowodowała zauważalny wzrost frekwencji na sezonowych koncertach abonamentowych. C. Olivieri-Munroe sprowadził do Teplic wielu światowej sławy osobistości, w tym księżną Monako C. Murat.

Ta współpraca osiągnęła swój szczyt w 1999 roku koncertem w Monako z udziałem wielu światowej sławy osobistości społeczeństwa. Wystąpił wówczas m.in. światowej sławy skrzypek M. Vengerov. Główny dyrygent był zapraszany na prestiżowe podium koncertowe na całym świecie. Dyrygował uznanymi orkiestrami i doskonalił swoją pracę dyrygencką, która osiągnęła szczyt w 2000 roku, kiedy otrzymał pierwszą nagrodę za dyrygenturę na konkursie Praska Wiosna.

W wyniku przeprowadzonego naboru 1 października 2000 roku rada miasta Cieplice nowym dyrektorem mianowała R. Dietza. Orkiestra znalazła się wówczas w skomplikowanej sytuacji finansowej i jedynym wyjściem było znalezienie nowych środków, zintensyfikować działalność turystyczną i pozyskać sponsorów. Od 2001 roku działalność koncertowa w kraju i za granicą wyraźnie zintensyfikowała się. W 2004 roku Filharmonia Cieplicka dała 142 koncerty, z czego 52 za granicą. Bardzo znaczącym projektem było podjęcie przez orkiestrę tournée po Europie - najobszerniejszego dotychczas, w ramach którego odwiedziła ona 25 miast w 11 krajach Europy od Słowacji i Węgier przez Serbię, Chorwację, Słowenię, Francję, Hiszpanię, Portugalię po Danię i Niemcy. Orkiestra grała w Bratysławie, Belgradzie, Zagrzebiu, Lublanie, Madrycie, Lizbonie, Berlinie, Monachium, Basil, Paryżu, Walencji, Pradze i wielu innych miastach. Zagraniczni krytycy zwracali uwagę na dominację młodych muzyków w orkiestrze, pracę zespołową i ogólne wrażenie muzyczne. W styczniu 2005 roku Filharmonia została zaproszona do zagrania wspólnie z Narodową Orkiestrą Malty w Śródziemnomorskim Centrum Konferencyjnym w Valletcie, aby uczcić niedawne przystąpienie Malty i Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej.

Filharmonia Północnoczeska regularnie występuje na prestiżowych krajowych festiwalach muzycznych, takich jak Międzynarodowy Festiwal Praska Wiosna, Festiwal Antonína Dvořáka, Festiwal Muzyki Beethovena, Festiwal Český Krumlov, Festiwal Gustava Mahlera, Festiwal Leoša Janáčka i inne. Jesienią 2013 roku Północnoczeska Filharmonia Teplice zwolniła się z trasy koncertowej do Azji, gdzie orkiestra odwiedziła Wietnam, Kambodżę, Hong Kong, Singapur, Malezję i Brunei. Orkiestra grała przy udziale rodzin królewskich jak w stolicy Malezji Kuala Lumpur, w sali koncertowej Dewan Filharmonik Petronas czy w Phnom Penh, stolicy Kambodży czy w Brunei w Bandar Segi Begawar. Wiosną 2017 roku muzycy odbyli bardzo udaną trasę po Ameryce Południowej - Santiago de Chile, San Juan, Cordoba, Rosario a Buenos Aires. W Teplicach Filharmonia Północnoczeska występuje obok najśłynniejszych współczesnych muzyków, takich jak: M. Maisky, S. Kam, S. Mintz, Kun-Woo Paik, J. Carreras, D. Lomeli i inni. Jednocześnie Orkiestra poświęca wiele koncertów młodszej publiczności w formie koncertów edukacyjnych.

Od 1964 roku Filharmonia Północnoczeska jest również odpowiedzialna za organizację Festiwalu Muzycznego im. L. van Beethovena w uznaniu kompozytora, który nie tylko odwiedził tę miejską siedzibę orkiestry, ale także zainspirowany miastem i jego okolicami do napisania kilku swoich najśłynniejszych kompozycji .

Od 2013 roku Alfonso Scarano (Włochy) zostaje mianowany na stanowisko głównego dyrygenta Północnoczeskiej Filharmonii Teplice, a od września 2018 roku zostaje mianowany nowym głównym dyrygentem P. Vronským.

16.06. 2023 PIĄTEK GODZ. 19.00

TEATR ZDROJOWY

PREMIERA FILMU DOKUMENTALNEGO

Dusza skrzypiec Henryka Wieniawskiego

WOJCIECH CZEMPLIK scenariusz i reżyseria
MAREK DYŻEWSKI słowo

Henryk Wieniawski w czasie swojej kariery używał kilku instrumentów. Źródła wymieniają m.in. skrzypce Antonio Stradivariego, Pablo Magginiego, Pietro Guarneriego, Guarneriego del Gesu. Niniejszy film jest dokumentem opowiadającym losy tych skrzypiec, które ocalały do dziś i zachwycają swoim dźwiękiem i pięknem melomanów w salach koncertowych na całym świecie. Pierwszy z nich to instrument Antonio Stradivariego z 1719 roku. Jest własnością firmy Deimler Mercedes. Oddany został w użytkowanie Tonhalle Orchester w Zurichu, do dyspozycji jej koncertmistrza (przez kilka lat grał na nim Bartłomiej Nizioł). Obecnie gra na nich skrzypek albańskiego pochodzenia - Klaidi Sahatci. Materiał do filmu o tym instrumencie powstał podczas pobytu artysty na festiwalu Musica

Sacromontana w Gostyniu. Drugie skrzypce są własnością chicagowskiej firmy Bein&Fushi. Instrumentem tym dysponuje fundacja Stradivari Society. Na tym instrumencie koncertuje wirtuoz pochodzący z Tajwanu - Paul Huang. Film o nim został zarejestrowany podczas jego koncertu w Filharmonii Berlińskiej. Trzeci instrument jest od kilku lat własnością profesora konserwatorium w Amsterdamie, skrzypka łotewskiego pochodzenia - Ilii Gruberta. Ilya Grubert był gościem Festiwalu Henryka Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju. Dodatkowo odwiedziliśmy z kamerą, artystą i skrzypcami cmentarz na Powązkach oraz Bazylikę św. Krzyża w Warszawie. To te skrzypce spoczywały na trumnie z Henrykiem Wieniawskim podczas ceremonii pogrzebowej. Prowadzone od kilku lat prace nad filmem zaowocowały zebraniem materiału w postaci rozmów, fragmentów koncertów, czy opisów instrumentów. Pozwala to wyprodukować dokument ukazujący historie ludzi związanych z tymi skrzypcami na przestrzeni ostatnich lat, ich piękne brzmienie i warsztat włoskich mistrzów lutnictwa. Dodatkowym walorem filmu są rozważania Marka Dyżewskiego na temat ścisłych

relacji jakie wynikają z dialogu pomiędzy mistrzowskim instrumentem a artystą.

„Myślę, że skrzypce można postrzegać jako rzecz, jako przedmiot, jako przedmiot zewnętrzny w stosunku do człowieka, na pierwszy rzut oka nieżywy. Natomiast w tym momencie, kiedy gra na nich ktoś taki jak Henryk Wieniawski następuje swego rodzaju triumf ducha nad materią, te skrzypce zaczynają śpiewać, śpiewać głosem o szczególnej, jedynej na świecie barwie, barwie głosu Henryka Wieniawskiego, zaczynając śpiewać głosem wydobywającym się z głębi serca artysty, z głębi jego duszy. I w taki oto sposób następuje cud uduchowienia tego instrumentu, skrzypce w takim momencie zostają napiętnowane duszą, duszą Henryka Wieniawskiego” - Marek Dyżewski.

Wojciech Czemplik

Urodził się w 1959 roku w Ostrowie Wielkopolskim. Jest absolwentem Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie oraz Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie skrzypiec prof. Wiktora Kuzniecowa. Swoją działalność artystyczną związał z zespołem Stare Dobre Matżeństwo. W tym czasie nagrał około 30 płyt, między innymi dla prestiżowej firmy fonograficznej EMI oraz dał ponad trzy tysiące koncertów. Równocześnie, w latach

1986-1995, dla wytwórni Sattva Art Music nagrywał jako muzyk sesyjny 15 albumów z muzyką z gatunku etno i worldmusic, towarzysząc artystom z różnych krajów. Wielką pasją Wojciecha Czemplika jest odkrywanie zapomnianej muzyki polskiej XVIII i XIX wieku. Realizuje ją od 2006 roku pełniąc funkcje dyrektora artystycznego Festiwalu Musica Sacromontana, organizowanego przez Stowarzyszenie Miłośników Muzyki Świętogórskiej im. Józefa Zejdlera przy Klasztorze Księży Filipinów na Świętej Górze w Gostyniu. Tam też reaktywował po przeszło 150 latach Kapelę Świętogórską - zespół muzyków i śpiewaków działający w XVIII i XIX wieku. Wojciech Czemplik był również pomysłodawcą, inicjatorem i dyrektorem artystycznym pierwszej pełnej, niemieckojęzycznej realizacji *Fausta*, według dramatu Johanna Wolfganga von Goethego z muzyką Antoniego księcia Radziwiłła z 1832 roku, w obiektach pałacowych dolnośląskiego Wojanowa, w 2012 roku.

17.06. 2023
SOBOTA GODZ. 15.00

SALA KAMERALNA
TEATRU ZDROJOWEGO

WYKŁAD

MAREK DYŻEWSKI

Poloneza czas poznać

Marek Dyżewski

Jest absolwentem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Studiował również historię sztuki na uniwersytetach we Wrocławiu, w Wiedniu i Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Odbił też staż naukowo-badawczy na uniwersytecie w Brukseli. Zarówno na antenie telewizyjnej, jak i radiowej komentował największe odbywające się w Polsce międzynarodowe imprezy muzyczne: Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy Wratislavia Cantans, Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. H. Wieniawskiego i Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Chopina. Prowadził wykłady we wszystkich polskich uczelniach muzycznych, na kilku uniwersytetach oraz na towarzyszących ważnym wydarzeniom muzycznym seminariach, konferencjach i warsztatach. Gościnnie wykładał też w Bonn, Norymberdze, Hamburgu, Berlinie, Gandawie, Brukseli, Sankt Petersburgu, Nicei, Paryżu, Wiedniu i Waszyngtonie. W latach 1990–1994 był rektorem wrocławskiej Akademii Muzycznej. Uczelnia ta zawdzięcza mu wybudowanie nowej, okazałej siedziby, wzmocnienie kadry profesorskiej, powołanie do życia nowych specjalności, wzbogacenie instrumentarium oraz rozwinięcie kontaktów międzynarodowych. Za wybitne dokonania w dziedzinie kultury otrzymał Nagrodę im. Św. Brata Alberta.

KONCERT KAMERALNY

AMELIA MASZOŃSKA skrzypce
MICHAŁ ORGASIŃSKI fortepian

IZABELLA STARZEC słowo

PROGRAM

Henryk Wieniawski (1835–1880)

Legenda op. 17

Obertas

Kujawiak

Karol Szymanowski (1882–1937) *Narcyz* z cyklu *Mity* op. 30

Philipp Scharwenka (1847–1917)

Suita na skrzypce z fortepianem g-moll, op. 99

Toccata / Ballade / Intermezzo / Recitativ und Tarantella

Amelia Maszońska

Rozpoczęła naukę gry na skrzypcach w wieku 6 lat w Państwowej Szkole Muzycznej w Zielonej Górze. W 2008 roku kontynuowała naukę gry w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej im. H. Wieniawskiego w Poznaniu w klasie skrzypiec prof. J. Kaliszewskiej oraz mgr K. Gidaszewskiej. W 2017 roku z wyróżnieniem ukończyła Akademię Muzyczną im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie prof. B. Bryły i as. J. Nadrzyckiego. W 2020 roku ukończyła studia solistyczne w Hochschule der Künste Bern w klasie prof. M. Urbaniak-Lisik, a rok później studia podyplomowe w klasie C. Belcea i B. Nizioła.

Umiejętności instrumentalne doskonaliła na międzynarodowych kursach muzycznych, prowadzonych przez największe autorytety w dziedzinie gry na skrzypcach, m.in.: J. Jansen, Z. Bron, P. Vernikov, B. Schmid czy A. Hadelich. Artystka ma już za sobą koncerty w wielu krajach Europy, m.in. w Szwajcarii, Niemczech, Bułgarii, Rumunii czy na Węgrzech. Koncertowała jako solistka z wieloma orkiestrami w kraju i w Europie m.in.: Argovia Philharmonic Orchestra, Biel Solothurn Symphony Orchestra, Brno Philharmonic Orchestra, Staatstheater Cottbus

Philharmonisches, Gyor Symphony Orchestra, Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia „Amadeus”, NFM Filharmonią Wrocławską, Filharmonią Poznańską, Filharmonią Śląską, Śląską Orkiestrą Kameralną czy Filharmonią Zielonogorską. Jako solistka i kameralistka występowała z tak znakomitymi artystami jak A. Wit, T. Strugała, S. Yoon, B. Nizioł, M. Urbaniak-Lisik, Oliver Schnyder Trio, V. Bukac czy D. Pezzotti.

Nagrodzona Medalem Młodej Sztuki 2017 - Głosu Wielkopolskiego. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz fundacji YAMAHA.

Przez recenzentów zaliczana jest do najlepszych skrzypków młodego pokolenia. Podkreślają oni jej talent, wrażliwość muzyczną, walory interpretacyjne. Te zalety oraz ciągła praca młodej artystki nad doskonaleniem warsztatu muzycznego zaowocowały nagrodami, stypendiami: I nagroda na Kiefer Hablitzler/Gohner Music Preis 2019, III nagroda na Rahn Musikpreis 2018 w Zurichu (Szwajcaria), Grand Prix - Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Koncercie Roku 2017 w Szczecinie, półfinalistka XV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu oraz laureatka 5 nagród pozaregulaminowych, w tym nagrody W. Wiłkomirskiej za najlepsze wykonanie utworu K. Szymanowskiego, Grand Prix na VI Music Festival & Masterclass w Pile, II nagroda na 21.

Międzynarodowym Konkursie Skrzypowym im. Leosa Janacka w Brnie (Czechy) i nagroda specjalna za najlepsze wykonanie utworu L. Janacka, III nagroda na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Carla Flescha na Węgrzech, III nagroda na I Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. G. Bacewicz w Łodzi.

Aktualnie jest asystentką prof. M. Urbaniak-Lisik w Hochschule der Künste Bern oraz członkinią Tonhalle-Orchester Zürich.

Amelia gra na skrzypcach Enrico Orselli 1925.

Michał Orgasiński

Michał Orgasiński rozpoczął grę na fortepianie w wieku 7 lat. Już od najmłodszych lat jego grę cechowała niezwykła wrażliwość muzyczna, która przekładała się na wyjątkowe interpretacje granych utworów. W 2014 roku ukończył studia w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy w klasie fortepianu prof. E. Pobłockiej. Następnie ukończył z wyróżnieniem stu-

dia Master Musik Performance (2018) oraz Master Musik Pädagogik (2021) w klasie fortepianu prof. T. Herbuta w Hochschule der Künste Bern. Od 2021 roku prowadzi klasę fortepianu w Musikschule Konservatorium Zürich. Współpracował z wieloma wybitnymi muzykami oraz pedagogami takimi jak N. Goerner, A. Nose, M. Voskresensky, T. Ungar, Y. Kaplinsky, H. Deutsch. Michał Orgasiński prowadzi aktywną działalność koncertową. Jako solista oraz kameralista występował zarówno w Polsce jak i za granicą (Niemcy, Włochy, USA, Szwajcaria, Holandia), gdzie miał również okazje wykonywać koncerty z towarzyszeniem orkiestr symfonicznych.

Michał Orgasiński jest laureatem wielu międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów fortepianowych m.in.: 1. nagroda na Międzynarodowym Konkursie im. Antoniego Salieri w Legnago (Włochy), wyróżnienie na Festiwalu Muzycznym „Chopinowskie Interpretacje Młodych” w Koninie, 2. nagroda na Ogólnopolskim Konkursie CEA w Warszawie, 3. nagroda na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Juliusza Zarębskiego w Izabelinie oraz wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. F. Chopina w Szafarni.

Izabella Starzec

Absolwentka dwóch wydziałów Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu: Wokalno-Aktorskiego oraz Wydziału Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki - kierunek: teoria muzyki (z wyróżnieniem). Doktor nauk humanistycznych w zakresie historii (z wyróżnieniem).

Dziennikarka muzyczna, krytyczka i prelegentka współpracująca z wieloma instytucjami muzycznymi, kulturalnymi i koncertowymi w kraju. Jako dziennikarka i publicystka związana była współpracą z Polskim Radiem Wrocław, prasą (m.in. „Ruch Muzyczny”, „Jazz Forum”) oraz wrocławską telewizją prowadząc cykliczne programy muzyczne, transmisje koncertów, studia festiwalowe Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans, Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach-Zdroju. Obecnie związana jest stałą współpracą publicystyczną z wroclawskiportal.pl.

Pracowała jako nauczyciel teorii muzyki w szkołach muzycznych II stopnia oraz jako wykładowca w macierzystej uczelni. Pełniła także funkcje specjalisty ds. mediów, rzecznika prasowego i specjalisty ds. PR (Akademia Muzyczna we Wrocławiu, Teatr Muzyczny Capitol).

W dorobku naukowym posiada szereg artykułów, a także jest autorką monografii *Dziennikarstwo muzyczne w TVP Wrocław w latach 1994-2010*. Brała udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Współpracuje z Instytutem Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Uniwersytecie Wrocławskim jako wykładowca na specjalności „Dziennikarstwo muzyczne”.

KONCERT FINAŁOWY

WOJCIECH NIEDZIÓŁKA skrzypce

SZYMON MAKOWSKI dyrygent

ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII
DOLNOŚLĄSKIEJ W JELENIEJ GÓRZE

IZABELLA STARZEC słowo

PROGRAM

Gioacchino Rossini (1792–1868) Uwertura do opery *Wilhelm Tell*
Henryk Wieniawski (1835–1880)

Fantazja na tematy z opery *Faust* Gounoda

Antonín Dvořák (1841–1904) IX Symfonia Z *Nowego Świata* op. 95

Adagio - Allegro molto / Largo / Scherzo:

Molto vivace - Poco sostenuto / Allegro con fuoco

Wojciech Niedziółka

Dziewiętnastoletni skrzypek, student I roku Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi, w klasie skrzypiec prof. Ł. Błaszczyka. W 2016 roku ukończył Państwową Szkołę Muzyczną im. K. Kurpińskiego w Warszawie w klasie skrzypiec prof. A. Rzymyszkiewicz, a w 2022 roku został absolwentem Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. K. Szymanowskiego w Warszawie, pod kierunkiem prof. Ł. Błaszczyka. Jest laureatem wielu prestiżowych konkursów muzycznych organizowanych w kraju i za granicą. Należą do nich między innymi: I miejsce w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Georga Philippa Telemanna w Poznaniu, I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym im. Rodziny Grobliczów w Krakowie, II nagroda Ogólnopolskiego Konkursu Skrzypcowego im. Zdzisława Jahnkego w Poznaniu, I nagroda na Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym Pamięci Aleksandry Januszaitis w Gdańsku

czy Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego „Young Paganini” w Legnicy. Jest także półfinalistą oraz najwyżej sklasyfikowanym Polakiem XVI Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu, a także finalistą konkursu skrzypcowego „International LOUIS SPOHR Competition for Young Violinists” w Weimarze.

Występował jako solista z towarzyszeniem takich orkiestr, jak Slovak Sinfonietta, NOSPR, Orkiestra Filharmonii Łódzkiej, Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus, Sinfonia Iuventus, Orkiestra Filharmonii Poznańskiej, Orkiestra Smyczkowa PRIMUZ, Orchestra Hochschule für Musik Franz Liszt, Polish Camerata, czy Sinfonia Baltica. Brał udział w licznych festiwalach muzycznych, a także prestiżowych programach Morningside Music Bridge oraz Luzerne Music Center w Stanach Zjednoczonych. Swoje umiejętności rozwijał pod okiem wybitnych mistrzów, należą do nich m.in.: R. Szreder, N. Bendix-Belgey, Midori, M. Fried, D. Stabrawa, W. van der Sloot, M. Baranowski, W. Kwaśny. Współpracuje z Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Łusławicach jako solista w ramach programu „Prezentacje” oraz jako koncertmistrz „Penderecki Youth Orchestra”. Jest także laureatem programu stypendialnego Narodowego Centrum Kultury - „Młoda Polska”.

Szymon Makowski

Absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu (dyrygentura symfoniczna i operowa, skrzypce) w klasie dyrygentury prof. M. Sompolińskiego. Swoją edukację uzupełniał na kursach mistrzowskich w Poznaniu (J.M. Rodilla Tortajada), Faro (A. Polishchuck) oraz Krakowie (G. Chmura). W latach 2010-2014 ukończył kurs dyrygencki w Accademia Chigiana (Siena) pod kierunkiem G. Gelmettiego - trzykrotnie uzyskując Diploma di Merito oraz stypendia akademii. W 2011 roku pracował jako asystent W.E. Gugerbauera w Operze Wrocławskiej przy produkcji opery *Parsifal* R. Wagnera. W tym samym roku rozpoczął stałą współpracę z Teatrem Muzycznym w Poznaniu i Teatrem Muzycznym w Lublinie. W ciągu ostatnich lat współpracował z wieloma znakomitymi zespołami w całej Europie: Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, Orkiestrą Muzyki Nowej, Filharmonią Sudecką w Wałbrzychu, Filharmonią Opolską, Filharmonią Warmińsko-Mazurską w Olsztynie, Filharmonią Podkarpacką w Rzeszowie, Sinfonia Baltica w Słupsku, Filharmonią Kaliską, Filharmonią Świętokrzyską w Kielcach, Filharmonią Krakowską oraz Filharmonią Poznańską. Współpracował także z Gliwickim Teatrem Muzycznym. Spośród zagranicznych orkiestr pracował z Orchestre Philharmonique Monte Carlo, Frankfurt Radio Symphony Orchestra, Orchestre National de Lorraine, Praska Komorni Filharmonie, Filharmonia Hradec-Kralove, Orchestra Sinfonica di Sanremo, Kosovo Philharmonic Orchestra, Orchestre Victor Hugo Franche-Comte, Orquesta do Algarve, Sofia Festival Orchestra, Regensburg Theater oraz Orchestra della Fondazione Bulgaria Clasic. W czasie tych koncertów współpracował z wieloma światowej sławy solistami, m.in. A. Kurzak, S. Kocanem, A. Szymczewską, C. Bohorquezem, I. Kahankiem, K. Jakowiczem czy I. Szeligowskim. Niezależnie od działalności koncertowej, Szymon Makowski brał udział w wielu międzynarodowych konkursach dyrygenckich: w Atenach (2010), w Besancon (2013), gdzie osiągnął półfinał oraz we Frankfurcie nad Menem w Konkursie im. G. Soltiego (2015), gdzie również osiągnął etap półfinałowy. W 2016 roku rozpoczął współpracę z Filharmonią Dolnośląską w Jeleniej Górze jako główny dyrygent orkiestry. Wraz z tym zespołem zrealizował ponad 50 koncertów w kraju i zagranicą, dokonał też premierowych nagrań muzyki L. Różyckiego. W czerwcu 2019 roku poprowadził koncert finałowy 54. Festiwalu Henryka Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju, transmitowany i nagrany przez TVP Wrocław. Podczas pandemii Covid-19 był jednym z autorów nowatorskiego projektu *Kultura w sieci*, który zaowocował wykonaniem 15 nagrań w domach muzyków Orkiestry Filharmonii. Łącznie nagrania te dotarły do ponad półtora miliona odbiorców.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze

Orkiestra jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych symboli aktywnego życia kulturalnego regionu i koncertową wizytówką Jeleniej Góry. Działa nieprzerwanie od prawie 60 lat. Założona została w 1964 roku przez S. Strahla, który był także jej wieloletnim dyrektorem. Pod jego batutą jeleniogórcy symfonicy odnosili pierwsze, znaczące sukcesy koncertowe. W latach 1990-2016 na czele Filharmonii Dolnośląskiej stała dyrektor Z. Dziedzic, zaś pieczę nad muzyczną działalnością tej ważnej instytucji kultury sprawowali kolejno: J. Jazownik, T. Wicherek, R. Satanowski, A. Chorośiński, J. Swoboda, M.J. Błaszczuk, T. Bugaj, W. Rodek, J. Kosek, a obecnie S. Makowski. Od września 2016 roku na czele Filharmonii stoi T. Janczak.

Zasadniczą część działalności Filharmoników stanowią występy przed jeleniogórką publicznością i wydarzenia muzyczne organizowane we własnej sali koncertowej. Od początku swojego istnienia

Orkiestra intensywnie koncertuje, także poza Jelenią Górą. Można ją usłyszeć zarówno w kraju, jak i za granicą. W swoim dorobku ma koncertowe podróże do Niemiec, Czech, Włoch, Finlandii, Rosji, Szwajcarii, Austrii, Hiszpanii, Francji, Holandii, na Węgry i do Chin.

We wrześniu 2016 roku Orkiestra koncertowała w Ukrainie, gdzie wystąpiła ponownie w 2018 roku. Jeleniogórcy symfonicy grali w znanych salach koncertowych i na prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in.: Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Międzynarodowym Festiwalu Wratislavia Cantans, Międzynarodowym Śląskim Festiwalu Porozumienie, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej Silesia Sonans, Letnich Festiwalach Muzycznych we Francji oraz Milenium Pace Festiwal w Hiszpanii.

Jej koncerty uświetniają też oficjalne uroczystości i obchody polskich świąt narodowych - także poza granicami kraju. Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej wykonywała dzieła wielkich, polskich kompozytorów, m.in.: w Teatrze Narodowym Urania na Węgrzech, podczas uroczystości z okazji Święta Konstytucji 3 Maja, przygotowanej przez Ambasadora RP na Węgrzech, z udziałem przedstawicieli korpusu dyplomatycznego całego świata. Orkiestra Filharmonii Dolnośląskiej koncertuje z czołowymi polskimi dyrygentami i solistami oraz gwiazdami światowych scen muzycznych. Wśród występujących z nią artystów są między innymi: K. Penderecki, K. Kord, M.J. Błaszczyk, T. Bugaj, K. Dębski, A. Duczmał, S. Fijałkowski, M. Krejčí, J. Domarkas, J.M. Florêncio, K. Herdzin, J. Maksymiuk, M. Pijarowski, J. Salwarowski, T. Strugała, J. Swoboda, A. Wit, D. Smith, A. Szymczewska, T. Wojciechowski, J. Artysz, V. Brodzki, K. Danczowska, Ł. Długosz, K. Jabłoński, K. Jakowicz, E. Indić, A. Jasiński, K.A. Kulka, S. Krzeszowiec, R. Lasocki, I. Menighetti, M. Napiórkowski, W. Ochman, M. Patyra, P. Paleczny, P. Pławner, J. Rappe, T. Strahl, W. Wiłkomirska, M. Wyrostek i wielu innych. Szczególną częścią jej działalności jest współpraca z innymi zespołami orkiestrowymi, głównie niemieckimi. Muzycy połączonych orkiestr Filharmonii Dolnośląskiej i Neue Lausitzer Philharmonie wspólnie wykonywali monumentalne dzieła wielkich klasyków, wymagające rozbudowanego zespołu instrumentalistów. Orkiestra współpracuje także z renomowanymi chórami polskimi i zagranicznymi. Wspaniałe dzieła oratoryjne wykonywała między innymi z chórami: Filharmonii Śląskiej i Węgierskiej Filharmonii Narodowej.

Orkiestra chętnie grywa z młodymi, utalentowanymi muzykami, stojącymi dopiero na progu kariery artystycznej. Poza tradycyjnymi salami koncertowymi występuje też podczas wydarzeń plenerowych. Koncertuje również w świątyniach, wnętrzach wspaniałych zabytków i uczestniczy w spektakularnych przedsięwzięciach estradowych. Orkiestra posiada w swoim repertuarze najcenniejsze dzieła światowej literatury muzycznej, wszystkich epok. Wykonuje utwory wielkich klasyków i dzieła kompozytorów współczesnych. Swojej aktywności nie ogranicza do muzyki poważnej. Śmiało sięga też po inne gatunki muzyczne. Nie stroni od wykonań muzyki rozrywkowej (Orkiestra symfoniczna może! - Republika symfonicznie, Dzień Kobiet z Filharmonią Dolnośląską - gość specjalny K. Cugowski, Piotr Cugowski symfonicznie), filmowej (Pożegnanie wakacji - koncert muzyki filmowej), teatralnej. Współpracuje także z muzykami jazzowymi. Wspólnie z partnerami zagranicznymi uczest-

niczy w realizacji znaczących, międzynarodowych projektów kulturalnych, promujących twórczość muzyczną, kulturę narodową i integracyjne wartości działalności artystycznej. Z zaangażowaniem uczestniczy w muzycznych projektach edukacyjnych, wykonując m. in. audycje umuzykalniające dla przedszkoli i szkół, koncerty z cyklu Niedzielne Poranki Muzyczne oraz orkiestrowe programy koncertowe dla dzieci i młodzieży w ramach Filharmonii Młodych.

W swoim dorobku ma 7 płyt CD, w tym między innymi *IX Symfonię* L. van Beethovena, oratorium *Eliasz* F. Mendelssohna, *Pasję wg. Św. Jana* J.S. Bacha oraz nagrania wieńczące szczególny projekt, zatytułowany *Na styku czterech kultur*, promujący bogactwo muzyczne czterech sąsiadujących ze sobą narodów naszego regionu. Pod koniec 2019 roku miało miejsce ostatnie nagranie płyty z udziałem filharmoników jeleniogórskich - ukazał się wówczas krążek z trzema utworami L. Różyckiego. Muzycy Filharmonii Dolnośląskiej koncertują też w licznych zespołach kameralnych.

W 2012 roku Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej wzięła udział w wykonaniu opery *Faust* wg. dramatu J.W. Goethego z muzyką księcia A.H. Radziwiłła. Zorganizowane z olbrzymim rozmachem plenerowe przedsięwzięcie, odbywające się w ramach FESTIVAL DELL ARTE, przyciągnęło kilka tysięcy widzów.

W 2013 roku Filharmonia Dolnośląska w Jeleniej Górze, za działalność kulturalną o szczególnym znaczeniu dla regionu otrzymała od Samorządu Województwa Dolnośląskiego nagrodę Silesia.

W 2017 roku z inicjatywy Dyrektora Filharmonii Dolnośląskiej T. Janczaka odbyła się I edycja Karonoskiego Festiwalu Operowego w ramach którego Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Dolnośląskiej wraz z zaproszonymi gośćmi wystawiła operę *Straszny dwór* S. Moniuszki. W kolejnych latach przed dolnośląską publicznością w ramach tego samego festiwalu zaprezentowane zostały kolejne spektakle: *Carmen* G. Bizeta (widowisko inscenizowane, 2018), *Nabucco* G. Verdiego (2019), *La Traviata* G. Verdiego (dostępny dla publiczności również online, za pośrednictwem transmisji internetowej na żywo, pierwszy raz w historii Festiwalu, nadawany z siedziby Filharmonii, 2020), *Baron cygański* J. Straussa syna (2021) oraz *Carmen* G. Bizeta (2022).

W okresie obostrzeń związanych z pandemią, Muzycy Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Dolnośląskiej nagrywali utwory z własnych domów (w związku z ograniczeniami w przemieszczaniu się i zaleceniami zachowania dystansu społecznego - wynikającymi ze stanu epidemii w Polsce), które jako pierwsze zapoczątkowały tę formę kontaktów z publicznością w dobie pandemii koronawirusa w Polsce w 2020 roku, stając się wzorcem dla innych Instytucji Kultury, szeroko dyskutowanym i docenionym w ogólnopolskich mediach.

15.08. 2023 WTOREK GODZ. 19.00

HALA SPACEROWA
W PARKU ZDROJOWYM

EPILOG

Koncert w rocznicę występu
Henryka Wieniawskiego w Szczawnie-Zdroju

Od Henryka Wieniawskiego do Nowego Orleanu

SPIRITUALS SINGERS BAND

ALICJA WIŁKOWSKA sopran
MARTA RACZAK-IDCZAK mezzosopran
ALEKSANDRA SOZAŃSKA-KUT alt
KRZYSZTOF PACHOLEK tenor
ARTUR STĘŻAŁA bas

ELŻBIETA SZOMAŃSKA słowo

PROGRAM

Stanisław Moniuszko (1819-1872) *Wędrowną ptaszyną*
Swanee river

Stanisław Moniuszko (1819-1872) *Na skrzydłach pieśni*
Hear The preacher
The lord is my shephaed

Stanisław Moniuszko (1819-1872) *Postój piękna gołąbeczko*
Halloweed be the name
Jerycho

Wade in the water
When the saints go marchi bong in

Henryk Wieniawski (1835-1880)

Legenda op. 17

Kujawiak a-moll

Pieśń Rozumiem

Spirituals Singers Band

Zespół powstał w 1978 roku we Wrocławiu z inicjatywy W. Szomańskiego. Specjalizuje się w wykonaniach *a cappella* pieśni negro spirituals, gospels, traditional jazz, evergreens, kolęd, piosenek Beatlesów, a także muzyki rozrywkowej. Efektem 44 lat działalności jest kilka tysięcy koncertów w kraju i za granicą, liczne programy TVP i PR w Polsce i Europie, a także dyskografia, obejmująca trzynaście płyt CD. Zespół wziął udział w wielu festiwalach krajowych i zagranicznych, od Wroclawia Cantans po Jazz Jamboree .

W biografii SSB należy odnotować fakt współpracy przy realizacji spektakli muzycznych z teatrami w całej Polsce oraz dubbing bajek dla dzieci. Bogaty i oryginalny repertuar zespołu, będący owocem twórczym kierownika artystycznego W. Szomańskiego,

umieszcza go z jednej strony w muzyce popularnej, gospels i jazzie, z drugiej w wykonaniach dzieł oratoryjno-kantatowych, jakie zostały stworzone z myślą o zespole, m.in.: *Missa Gospel's* op. 2, *Jutrznia Gospel's*, *Madonny Jan Pawła II* czy *Santo Subito - Litania do Polskich Świętych*.

Za dokonania artystyczne członkowie zespołu zostali odznaczeni Krzyżami Zasługi, uhonorowani wieloma nagrodami w kategorii jazzu, muzyki chrześcijańskiej i popularyzacji gospel w naszym kraju.

Nowe projekty zespołu to zmierzenie się z pieśniami C. Niemena w koncercie *Niemen inaczej*, pieśniami S. Moniuszki na jazzowo oraz koncert-spektakl *Opowieści Krasnala Szomola*, który towarzyszył posadzeniu miniaturowego założyciela zespołu, czyli Wrocławskiego Krasnala Szomola pod Narodowym Forum Muzyki, a także wydanie kolejnego albumu CD *OKU-LA-LA-RY* do wierszy J. Tuwima oraz z muzyką W. Szomańskiego.

ISBN 978-83-67067-40-9

Biuro festiwalowe

Teatr Zdrojowy im. Henryka Wieniawskiego
ul. Kościuszki 19, 58-310 Szczawno-Zdrój
e-mail: sekretariat@teatrzdroyowy.pl
www.teatr-zdrojowy.pl
tel./fax +4874 840 24 45

Ośrodek Kultury i Sztuki
Wrocław, Rynek-Ratusz 24
tel. +4871 344 28 64
e-mail: okis@okis.pl www.okis.pl

Dyrektor artystyczny Festiwalu

Maciej Kieres
tel. +48 601 24 08 49 kiereskm@wp.pl

Wydawca

Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu
Teatr Zdrojowy w Szczawnie-Zdroju

Opracowanie i redakcja

Joanna Drab-Pasierska, Maciej Kieres

Skład i druk

Wrocław, czerwiec 2023

BEZPŁATNE WEJŚCIÓWKI NA KONCERTY FESTIWALOWE DO ODBIORU W BIURZE TEATRU ZDROJOWEGO

ZNAJDŹ NAS NA FACEBOOKU www.facebook.com/FestiwalWieniawskiego